

man senere er kommen til Erkendelse af, at Bygningen ikke har duet eller været for gammel eller brøstfældig. Saafremt Ministeren ikke kan fikre dette Resultat, vil man ansætte det for rigtig fra Udvalgets Side, at Bevillingen næste Aar ikke bliver brugt, men at Sagen gjøres til Gjenstand for en ny Undersøgelse og ny Bevilling. Ved at tiltræde Bevillingen under Nr. 73 har Udvalget be- myndiget Ministeren til at erhverve en Eiendom i Stormgade, som det er nødvendigt at erhverve, for at den Plan kan realiseres, der gaar ud paa at isolere Statens Museums- kompleks, som ligger dernede; det er Prindsens Palais med Have og tilstødende Bygninger — ved derigjennem at føre en ny Gade paa tværs gennem Prindsens Palais fra Stormgade til Ny Vestergade. Man har ment, at man burde købe denne Eiendom nu, fordi man ved at udsætte Sagen udsætte sig for, at den kunde gaa over i andre Hænder, og at dette Arrangement kunde blive vanskeligtgjort. Forslaget om at opføre Provinds- arkivet i Aar er gjentaget af Ministeren. Det er en Gjenganger fra forrige Behandling, som jeg ikke behøver at komme ind paa, da Udvalgets Stilling dertil, der er bekendt fra anden Behandling, er usforandret. Jeg tror ikke, at jeg har flere Forslag, som jeg behøver at omtale. — Jeg skal da endnu blot med nogle Ord omtale en Sag, som jeg nævnte ved anden Behandling, nemlig et Spørgsmaal, der bedrører Frederiks Hospi- tals Administration under en Epidemi. Jeg bemærkede den Gang, at efter hvad der fremgik af Bladene, og efter hvad der ogsaa blev almindelig sagt, havde Hospitalets Bestyrelse lukket nogle Stuer under en Epidemi, fordi nogle Baagekoner vare blevne syge, og det var for dyrt at anstaffe nye Baagekoner. Der er nu kommet en Skrivelse fra Hospi- tals Direktør til Kultusministeriet, som har meddelt den til Udvalget. Denne Skrivelse viser, at Direktøren paa mange Maader har misforstaaet, hvad der er sagt her i Salen, hvilket undrer mig, fordi jeg ved at gennem- læse i Tidenden, hvad jeg har sagt, mener, at det er tydeligt nok. Det synes nemlig, at man har forstaaet det saaledes, som om det var sagt, at man havde lukket nogle Stuer af Hensyn til, at Baagekonebetalingen var for høj. Dette er imidlertid ikke rigtig; det har jeg ikke sagt, men jeg har sagt, at man havde lukket Stuerne, fordi Baagekonerne vare blevne syge, og det var for dyrt at staffe nye Baagekoner, og at man derfor i Stedet for at staffe nye Baagekoner, som man mente vare for dyre, har foretrukket under Epidemi- forhold at lukke Stuer. I Skrivelse fra Hospi- talsbestyrelsen indrømmes det nu, at det

forholder sig rigtig; jeg ser nemlig ikke No- get i Skrivelsen, der strider mod, hvad jeg har sagt. For det Første staar der i Skri- velsen, at man vil pølse, at der aldeles ingen Forhøielse af Baagekonernes Løn har fundet Sted. Det har jeg ikke talt om; jeg har tværtimod sagt, at det var galt, at en Forhøielse ikke havde fundet Sted, thi saa kunde man havde staffet Baagekoner og holdt Stuerne aabne. Dernæst siges det i Skri- velsen, at under Influenzaepidemien var en stor Del af Hospitalets Administrations-, Sygepleieresse og Tjenestepersonale bleven hæftig angreben af Epidemien (alene af Sy- gepleiersepersonalet vare paa engang 20 syg- meldte), hvorved Hospitalet blev bragt til den yderste Grændse af de Hjælpekilder, der stod til Raadighed, og som Følge deraf saa man sig nødt til at lukke en Stue. Der staar: „Det blev derfor nødvendigt at lukke en Stue med 6 Senge paa Afdeling B., hvilken blev belagt med syge Sygepleieresser. Resten blev behandlet dels paa Gæststuer, dels paa Behøvelsstuer.“ Der føies til: „Omtrent sam- tidig bleve 2 Stuer med ialt 11 Senge luk- kede paa Afdeling A. (Schumachers Pavil- lon). Denne midlertidige Lukning var imid- lertid forud bestemt og nødvendiggjort, for at Tømmerarbeidet ved Lofttagens Omdan- nelse kunde finde Sted.“ Endelig hedder det: „Det herved ledigblevne Sygepleierseper- sonale blev benyttet paa Stuer, hvor saa- dant manglede“, altsaa paa Stuer, hvor der ikke var Tømmerarbejde at gjøre. Det viser sig altsaa at være Tilfældet, at man har lukket 3 Stuer, den ene Stue paa 6 Senge paa Afdeling B. og 2 Stuer paa 11 Senge paa Afdeling A. under en Epidemi, og at den ene Stue var bleven lukket, fordi Syge- pleiersterne vare blevne daarlige, og man ikke havde Omløb, Resolutiøhed, Flothed, hvad jeg skal kalde det, eller økonomisk Besluttethed til at anstaffe dyrere Sygepleieresser, og de 2 Stuer havde man lukket under en Epidemi paa Grund af Tømmerarbejde. Det fore- kommer mig rigtig nok, at Hospitalet kunde have foretaget sit Tømmerarbejde paa disse Stuer paa en anden Tid, og at det ikke har nogen Betydning, at man forud havde be- stemt, at det netop skulde være paa den Tid, thi naar en Epidemi udbræder, er det Ho- spitalets Pligt at have saa mange Stuer aabne som muligt, og det gaar sandelig ikke an at lukke 3 Stuer paa et Hospital, den ene, fordi man ikke mente at have Raad til at holde dyrere Sygepleieresser, og de to, fordi man forud havde bestemt at foretage Tømmerarbejde. Det er en upraktisk Ord- ning af Forholdene, og det undrer mig ikke, at det har været Gjenstand for Baatal. Jeg